

Sancti Petri abbatem, ut de ista causa darent nobis A
audientiæ locum; quod et fecerunt semel in eadem
villa quæ dicitur Ursivillaris, et iterum in villa quæ
dicitur Castanetas. Discussa itaque ex utraque parte
controversia, invenimus partem monachorum ita
scriptura et testibus et longa vestitura suffultam, ut
nulla Christianorum lege posset supradicta ecclesia
ab eorum possessione auferri. Unde, contra jus atque
nefas contendere nolentes, ego videlicet Odolricus
episcopus, et frater meus Isembardus, et prædictus
Hilduinus cum filiis et cæteris propinquis suis, ex
toto gurgivimus inceptam calumniam monachis
Sancti Petri, aunentes ut solide et quiete possi-
deant ecclesiam suam Ursivillaris in perpetuum, si-
cut justum esse comperimus. Interdixi etiam episco-
pali auctoritate mihi a Deo tradita ne quis successo-
rum nostrorum prædictos monachos Sancti Petri per B

hujusmodi sacrilegam calumniam ulterius inque-
tet. Quod si pertinaciter odiosæ calumniæ inhærere
maluerit, illo quo Deus iratus incorrigibiles da-
mnat anathemate feriat. Fiat fiat. Nos vero, qui
calumniam supradictam gurgivimus, nomina nostra
nostrorumque fidelium qui præsentés aderant, in
præsentí chartula, memoriæ causa, fecimus adno-
tari.

S. Odolrici, Aurelianensis episcopi. S. Fulberti
Carnotensis episcopi. S. Alberti abbatis. S. Isem-
bardi laici. S. Erfredi clerici. S. Salonis clerici.
S. Bovonis, decani Sancti Martini Turonensis. S. Tes-
celini clerici. S. Tedoini clerici. S. Alberici. S. Hil-
duini laici, S. Hilduini filii ejus. S. Odolrici filii ejus.
S. Pontelini nepotis ejus. S. Godefridi laici. S. Adrol-
di vicecomitis. S. Friderici fr. laici. S. Hugonis Ra-
dord. S. Gualoi laici.

LAUS VITÆ MONASTICÆ.

(Apud R. P. Sirmund., *Opp. Godofr. Vindocin.*, not. ad lib. II.)

Felix grex hominum, qui, Christi dogma sequentes,
Contemptis opibus, nil proprium retinent;
Unius arbitrio quos regula sancta coerct,
Quorum quisque suo nil agit ex libito.
Cor quibus est unum, quibus indiscreta voluntas,
Par cunctis habitus et cibus est similis.
Sic tamen ut capiat quo quisque videtur egere,
Ætas ut fragilis debilitasve jubet.
Luxus abest omnis, peccandi rara facultas,
Cuncti cunctorum cum timeant oculos.
Lex communis habet visas mox prodere culpas,
Ut nascens vitium pœna sequens resecat.
Desidiæ fugiunt, labor utilis occupat omnes.
Noxia torpentes ne subcant animos.
Confusum nihil est, ubi sunt ordine cuncta,
Curatur totum, negligiturque nihil.
Nec solum vita, sed constat et ordo loquendi:
Dispensant æque maxima cum minimis,
Non nisi præscripto quisquam loquiturve siletve,
Stat, sedet, incendit ordine quisque suo.
Ecclesiæ linen noctesque diesque frequentant,
Et sanctis precibus seque suosque juvant.
Quid moror, et verbis evolvere singula tento?
Quidquid agunt, opus est corporis aut animæ.
Quid quod sic habitant, ut sit sacer ipse domorum
Et situs et numerus, sufficiensque sibi?
Quadratam speciem structura domestica præfert.

Discursum monachis, vitam dant, et stationem;
Qua velut in caulis continentur oves.
Quarum prima domus servat potumque cibumque,
Ex quibus hos reficit juncta secunda domus.
Tertia membra fovet vexata labore diurno,
C Quarta Dei laudes assidue resonat.
Plurima prætereo simili condigna relatu,
Sed breviter dicam, nil superest, vel abest.
Hos igitur proceres, hunc dignum laude senatum,
Exiguam specie, moribus eximium,
Comparo formicis, quarum studiosa laborum
Turmula convectat corpore majus onus.
Quæ ne non possint communem ducere vitam,
Isdem sub laribus horrea parva locant.
Comparo divinis apibus, quæ corpore parvo
Ingentes animas egregiasque gerunt:
Hexagonis cellis quæ mella liquentia condunt,
Utile mirificum quæ fabricantur opus.
Quæ disciplinam, quæ jura domestica servant.
Quasque simul reficit ingeniosa domus.
D Comparo sideribus, quibus aula superna refuget,
Aera quæ furvum noctibus irradiant.
Quæ senel impositam servant per sæcula legem,
Quæ solitos cursus et numeros peragunt.
Comparo gyranti solemniter omnia cælo:
Insuper angelicis comparo spiritibus,
Qui semper Sanctus triplicata voce resultant,